

[Finansministeren.]

skal opgive, hvad de har udbetalt i renter eller på anden måde udbytte på de forskellige konti. Når det har været anset for rimeligt i så mange år at kræve sådanne oplysninger af lønmodtagerne, må det også være helt rimeligt nu at udvide oplysningspligten om, hvad skatteborgerne har haft i indtægt, til dette meget store område, som ofte har være i offentlighedens søgelys, og som vi nu regner med at vi får gjort noget ved.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 131) findes i tidenden sp. 3411, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 781).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Søren Jensen (Hasseris): På venstres vegne kan jeg anbefale at stemme for det af

ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag. Vi er i venstre tilfredse med, at de beføjelser, der er nedfældet i ændringsforslaget, henlægges til landbrugsministeriet, og at det bliver landbrugsministeriet, der kommer til at administrere bestemmelseerne.

Med lovforslaget skabes der nu lovgrundlag for at udnytte mellemteknikere i større udstrækning. Det mener vi i venstre er både rigtigt og forsvarligt, når det sker under dyrlægers tilsyn og kontrol. Vi mener også, at der ved at anvende mellemteknikere i større udstrækning på længere sigt kan spares en hel del penge.

Men ét er at skabe lovgrundlag for anvendelse af mellemteknikere. Noget andet er: hvordan kommer vi nu videre? Derfor vil jeg spørge landbrugsministeren, hvilke tanker han har gjort sig bl. a. vedrørende uddannelsen af mellemteknikere og indplaceringen af dem på slagterier og andre virksomheder. Vi er jo på dette område langt bag efter en række andre europæiske lande, som vi kan sammenligne os med, og som vi konkurrerer med.

Som det fremgår af betænkningen, henstiller udvalget til ministeren at søge ormedidler samt jern- og vitaminpræparater fritaget for receptpligt og forhandlet uden om apotekerne. Jeg vil her som i udvalget henstille til ministeren at tage initiativ til, at der virkelig sker noget i denne sag. Det virker urimeligt både for producenterne og forbrugere, at såre uskadelige præparater skal fordyres gennem receptpligt og forhandling gennem apotekerne. Derfor vil jeg altså herfra henstille til ministeren at søge kontakt med sin ministerkollega, indenrigsministeren, så der kan komme til at ske noget i denne sag.

Som nævnt kan jeg på venstres vegne anbefale at stemme for ændringsforslaget og ved tredje behandling for lovforslaget.

Niels Ravn: Jeg har ingen bemærkninger til betænkningen som sådan. Mit parti kan tiltræde det af ministeren stillede ændringsforslag, der alene tilsigter en større betryggelse med hensyn til rester af medicin i vore levnedsmidler. Det er meget væsentligt, at vi har den størst mulige kontrol i så henseende. Vi ved jo, hvor stor vægt vore aftagerlande lægger på, at man ikke kan finde den

[Niels Ravn.]

slags ting i fødevarerne. Derfor kan jeg tiltræde det ændringsforslag, der er stillet.

Jeg har lige en bemærkning til bilagene: jeg er meget glad for svaret på spørgsmål 10, hvoraf det fremgår, at der nu er truffet aftale imellem de interesserede organisationer, herunder Husdyrbrugekets Veterinære Konsulenttjeneste, om administration af alt, hvad der hører ind under disse områder, og at det aftalte også er i overensstemmelse med lovforslagets § 7 a, stk. 4. Jeg kan under henvisning hertil anbefale såvel ændringsforslaget som lovforslaget som helhed.

Erik Hansen: Om det lovforslag, der her er til anden behandling, vil jeg gerne sige, at da vi for 3-4 år siden stod her i tinget og skulle forlænge lov om veterinærvesen og dyrlægegerning, var vi et par ordførere, nemlig hr. Søren Jensen (Hasseris) og jeg, der bad om at få et udvalgsarbejde om loven. Det fik vi, og det sluttede med, at udvalget i enighed bad den daværende landbrugsminister om at få et udvalg nedsat for at finde frem til en modernisering af loven. Jeg tror, at vi dengang føjede til: en modernisering, der både virker som en liberalisering, hvad angår selve dyrlægegerningen, og forsøger en liberalisering, hvad angår de midler, som bruges inden for veterinærvidenskaben.

Når vi nu står med et omtrent færdigt resultat her i dag, tror jeg, det kan være rimeligt at understrege, at det kan altså nytte noget, når man her i tinget påpeger problemerne. Vi kan, ved den forholdsvis lille indsats dengang, få ændret på forholdene, for nu står vi ved anden behandling af en lovgivning, som indeholder nogle af de ting, vi fremførte for 3-4 år siden. Vi bad dengang om, at man måtte komme i gang med en uddannelse af mellemteknikere. Vi bad dengang om, at man kom i gang med en lovgivning, som gjorde det muligt at få fritaget visse præparater for recepttvang og få frigivet nogle af præparaterne, det drejede sig om ormemidler, vitaminpræparater og jernpræparater, fra apotekerhandelen.

Nu har vi resultatet, hvis ministeren vil bruge loven. Ministeren har jo en række love bag sig, hvor ministeren har bemyndigelse til at foretage en lang række ting. I denne lovgivning er der ikke alene en bemyndigelse, men i og for sig, sådan må jeg opfatte

det, et løfte fra ministerens side om at gå i gang med at uddanne og bruge mellemteknikerne, hvor der er mulighed for det.

Men der mangler én ting: det ligger ikke inden for ministerens ressort at få taget visse præparater ud af receptpligt og få dem frigivet til handel uden for apotekernes regie. I et af de svar, vi har fået fra ministeren, anfører ministeren, at han vil forsøge at gå videre med eksempelvis et ormemiddel og få det leveret til slagterierne, således at det bliver betydelig billigere for forbrugere. Det er et af eksemplerne. Hvis man betræder den vej og lægger det ud, hvor det udmærket kan omsættes, kan det skaffes forbrugere i hænde til en betydelig lavere pris end tidligere.

Derfor vil jeg bede ministeren om, når nu denne lov skal administreres, at være opmærksom på det, som vi andre betragter ikke alene som en bemyndigelse til, men også som et løfte fra ministerens side om at gå i gang med at uddanne og gøre brug af mellemteknikerne og forsøge at få skabt muligheder for, at færre midler bliver receptpligtige, og at flere midler kan handles uden om apotekerne. Når vi det, vil jeg gerne tælles blandt dem, som føler, at vi er kommet et vældig godt stykke frem. Jeg tør næsten sige, at når vi det, forøges vores appetit på at gå videre på andre områder også.

Inden jeg anbefaler dette lovforslag på det radikale venstres vegne, og det gør jeg meget gerne, vil jeg også gerne takke. Nu må jeg jo ikke referere fra et udvalg, og det agter jeg heller ikke at gøre. Men ingen tager mig det formodentlig unådigt op, når jeg på egne vegne — og jeg tør næsten tage hr. Søren Jensen (Hasseris) med — takker de tre øvrige partier, fordi de tilsluttede sig bemærkningerne i betænkningen om receptpligtige varer og fritagelse for salg på apotekerne. Jeg tror ikke, jeg røber noget eller gør noget forkert ved specielt at takke de tre øvrige partier for deres velvillige støtte.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg vil gerne sige tak for den velvillige modtagelse og hurtige behandling af lovforslaget.

Til hr. Søren Jensen (Hasseris) og hr. Erik Hansen, som var inde på nogenlunde de samme problemer, vil jeg gerne sige, at jeg

[Landbrugsministeren.]

er enig i det, der er sagt angående mellemteknikere, forstået på den måde, at jeg tror, der på visse områder vil være mulighed for nogle besparelser. Jeg tør ikke forsøge at bedømme, hvor store de kan blive. Men man kan måske sige, at man ved uddannelse af mellemteknikere kan nå dertil, hvor man bruger arbejdskraft med en uddannelse, der passer til det arbejde, man udfører, og at allerede det betyder en besparelse. Når lovforslaget er vedtaget, vil vi arbejde videre med de problemer og forsøge at få en uddannelse af mellemteknikere sat i sving.

Med hensyn til de forskellige præparater skal jeg gerne tage en fornyet kontakt med indenrigsministeren og henstille, at der bliver skabt mulighed for, at disse uskadelige midler kan komme forbrugerne billigst muligt i hænde.

Til hr. Erik Hansens forøgede appetit har jeg ingen bemærkninger i øjeblikket, idet jeg ikke præcis ved, i hvilken retning hr. Erik Hansens smagsløg driver ham.

Endnu en gang tak for velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kød m. m.

(Lovforslaget (nr. 203) findes i tillæg A. sp. 5683, fremsættelsen i tidenden sp. 3637).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Buchart Petersen: Det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag, der her er til behandling, skal afløse loven af 1949 om indenrigs kødkontrol og loven af 1958 om

udførsel af kød m. v. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og af landbrugsministerens fremsættelse, er der i vidt omfang alene foretaget en teknisk sammenarbejdning af de to nævnte love, men der er dog også ændringer i forhold til disse på en række punkter.

Dette lovforslag er et led i den almindelige forenkling og modernisering af de danske levnedsmiddellove, og der er allerede i denne samling fremsat forslag til en ny lov om levnedsmidler og forslag til en ny lov om tilvirkning og forhandling af mejeriprodukter. Nu kommer der altså en ny lov for kødområdet. Jeg synes, det må hilses med tilfredshed, at der nu er kommet skred i dette arbejde, således at vi kan se hen til snart at have gennemført den mest påkrævede forenkling af den danske levnedsmiddellovgivning.

Det er jo ikke således, at den hidtil gældende lovgivning ikke har virket tilfredsstillende. Det har den, selv om det er klart, at der, når man tager den tekniske udvikling i betragtning, kan være noget at rette i en lov, der som loven om indenrigs kødkontrol er fra 1949 og som loven om udførsel af kød m. v. fra 1958. I bemærkningerne til lovforslaget er det nærmere opregnet, på hvilke punkter det nu foreliggende lovforslag adskiller sig fra den gældende lovgivning. Jeg finder ingen anledning til at gå ind på enkeltheder i denne henseende, men vil nøjes med at fremdrage visse punkter.

Det siges således i bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelsen om den såkaldte kommunegrænse udgår. Den bestemmelse, der her er tale om, er en bestemmelse i lov om indenrigs kødkontrol, hvori det er fastsat, at kødvarer ikke må indføres og forhandles i kommuner, hvor der er påbudt kødkontrol, medmindre det er tilladt ved bestemmelser i et kommunalt kødkontrolregulativ. Det vil sige, at en virksomhed, der fremstiller kødvarer, vel at mærke hvis det ikke er en virksomhed, der har eksportautorisation, ikke kan afsætte sine varer i andre kommuner end den, hvor virksomheden er beliggende, før den har fået tilladelse af sundhedskommissionen i hver enkelt af disse kommuner. Det er ikke, fordi man ikke på rette sted var klar over, at denne bestemmelse virkede u hensigtsmæssigt under hensyn til den skete udvikling; men man